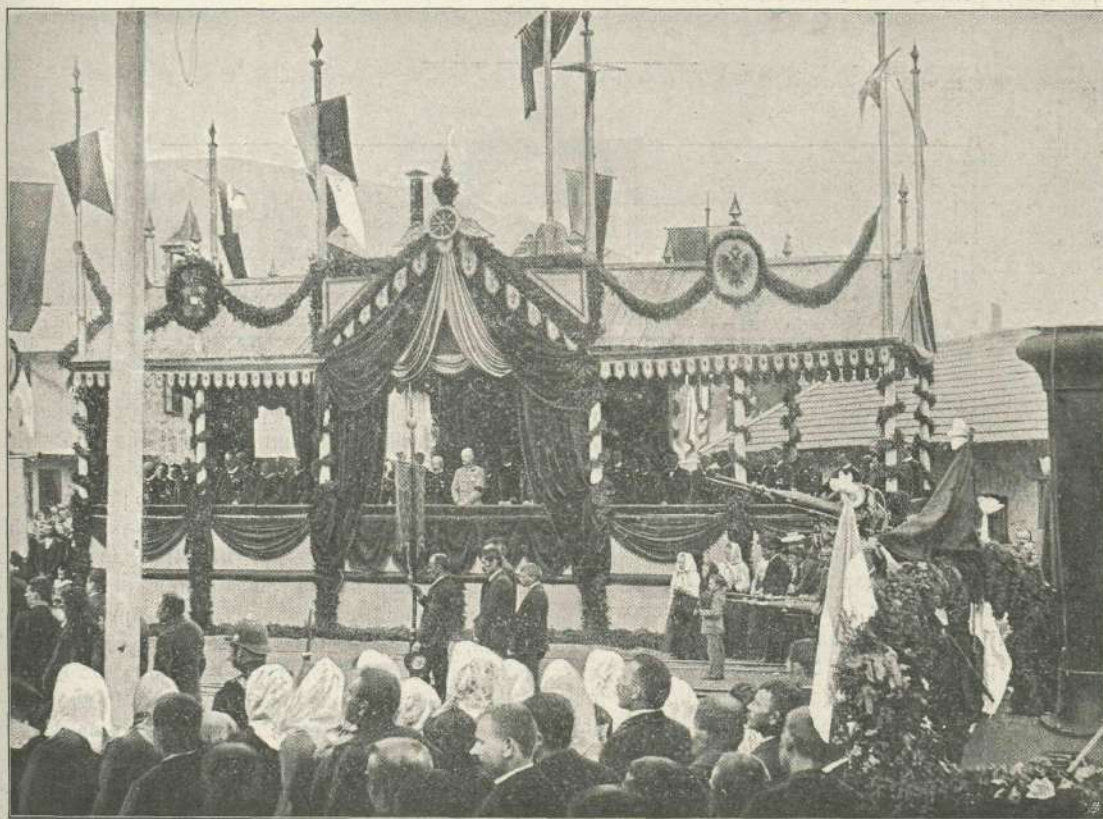

velistov, je Stefan Žeromski, od katerega imajo Poljaki že roman z naslovom: „Ludzie bezdomni“ ter zbirko novel z naslovom: „Promień.“ Poljaki so torej že poznali kolikor toliko talent mladega pisatelja, vendar pa je Žeromski v tem naznačenem delu prekosil vse pričakanje občinstva. „Popioły“ se zelo razlikujejo od splošno sprejete šablone zgodovinskih povesti, vpeljane po Kraszewskem in Rzewuskem, in so res nekaj novega v tej stroki, dasi ne tvorijo nikake arhitektonske, simetrične celote. — Ta roman obstoji iz cele vrste prizorov,

je storila Žeromskemu nenavadno uslugo. Tu preskakujemo s pisateljem z mesta na mesto, ogledamo si vsak hip druge ljudi, druge svete, obširna prostranstva otožnosti in melanholije. Vidimo slike življenja, različne po dejanjih in značajih, vse pa povzete z nenavadno umetnostjo. Osnovna misel romana je usoda Poljske in njena zveza z zvezdo Napoleonovo. Hkrati pa kaže Poljakom, kje je rešitev njihovega vprašanja. Poljska kritika in čitajoče občinstvo sta z zadovoljstvom sprejela ta nenavadni roman. *i+a.*

OTVORITEV BOHINJSKEGA PREDORA: PRIZOR MED SV. MAŠO.

epizod, slik življenja in narave, ki se premičejo pred našimi očmi kot v nekaki čarodejski svetilnici, sedaj strašne, sedaj mične, razkošne, pa zopet obupne, ki pa vse predstavljajo veliko sliko duševnega stanja poljske družbe ob času velikih zgodovinskih dogodkov od 1796. do 1812. leta. Dasi slikam „Popioły“ nedostaja vnanje spojitosti, se vidi v njih vendar notranja zgodovinsko-društvena zveza. Pisatelj hoče v tem romanu pokazati duha poljske družbe v njegovih prerazličnih pojavih v teh letih, polnih strahu in nadej, duševnega zanosa in strašne pobitosti. Ta epizodna metoda

IZ DRUGIH KNJIŽEVNOSTI.

Zur Kenntniss der slavischen Elemente im italienischen Wortschatze. Spisal dr. K. Štrekelj, odtisk iz „Archiv f. slav. Philologie“, XXVI, 407—436.

Prof. Štrekelj marljivo preiskuje, koliko so Slovenci od svojih sosedov v jeziku na posodo jemali, in narobe, kaj imajo oni od Slovencev. Zlasti veliko je razložil, kako imajo Nemci in Slovenci jezične prikazni med seboj. Tako je v letošnji majevi številki „Zeitschrift für deutsche Wortforschung“ (279—286. Strassburg) pod